

æret Medlem stillede Forslag, som gaaer ud paa, at, der i 8de Linie efter: „tjenstledig Præst“ tilføies: „eller en til dette Niemed ordineret Mand“. Det forstaaer sig af sig selv, at som Ordene her staae, kan der kun være Tale om en Mand, der har de Betingelser, der lovligt forbød for at kunne blive ordineret til Præst i Kirken, og Fremgangsmaaden vil derefter ogsaa blive den samme som den, der nu er den almindelige i dette Forhold. Dette er Grunden, hvorfor jeg har optaget Forslaget, naagtet jeg holder for, at mit eget Forslag i og for sig er det rigtigste. Jeg er overbevist om, at den Fremgangsmaade, som nu følges, i det Hele er forkeert; det er en Fremgangsmaade, som er kommen frem af den hele historiske Udvikling paa en naturlig Maade, men det er forkeert at sende Biskoppen, eller hvem det nu er, der skal ordinere, en Befaling, om jeg saa maa sige, paa Halsen til, at han har at ordinere den og den Candidat, saa at han vanskelig kan vægre sig. Men jeg skal ikke lægge nogen overordentlig Vægt paa, hvilken Form man vil foretrække i Forhold, som snart ville blive forandrede; dog maa jeg indtrængende bede det høie Thing om ikke at indskrænke Antallet af de Personer, der er Tale om for den nye Menighed at vælge imellem, mere end nødvendigt. Jeg troer paa ingen Maade, at der kan ansøres nogen virkelig og vægtig Grund imod, men mange for en saadan Udvildelse, som jeg her har foreslaaet, og jeg skal derfor anbefale mit Forslag.

Jacob Jensen: Da jeg formulerede det Endringsforslag, som jeg har stillet, var jeg ubekjendt med det Endringsforslag, som er blevet stillet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Carlson); efter at have seet dette Forslag, har jeg fundet mig foranlediget til at tage mit eget tilbage. Det glæder mig imidlertid, at den ærede Rigsdagsmand saaledes samstemmer med Tanken i mit Forslag, at han har fundet sig besvøiet til at optage dette. Det har været mig særdeles tilfredsstillende, at alle Udvalgets Medlemmer have udtalt, baade at den Ret, der er givet ved Loven af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning, bør gives et fyldigere

Indhold, og at den Trang, der har vilst sig til større Frihed i Folkekirken, bør imødekommes; men hvad der har været mig meget utilfredsstillende, er den Bestemmelse saavel i Lovforslaget som i Udvalgets Betænkning, at man, efterat have maattet bøde Meget for at komme til at udøve den omhandlede Frihed, da absolut skal slutte sig om en tjenstledig Præst. Det kan naturligtvis ikke her være Meningen, at det skal være en Præst, der er afflediget ved Lov og Dom, eller en saadan, der er afflediget formedelst Svagelighed eller Alder og sat paa Pension, thi en saadan bør man jo ikke vælge. Der kan altsaa kun være Tale om theologiske Candidater, som have været Hjelpepræster i en kortere Tid og hvis Principaler ere døde. Det har foreværet mig, at det ikke var til at antage, at enhver Samling af Menighedsmedlemmer, der sølte Trang til at danne en Frimenighed, forud kjendte en saadan ledigværende Præst; men selv om dette var Tilfældet, anseer jeg det kun for lidet sandsynligt, at disse to Parter kunde slutte sig sammen. Naar man betænker, at de Mænd og Qvinder, som løse Sognebaandet, først maae bære alle de Byrder, der ere forbundne med at sondre sig fra Folkekirken Præst og fra den Menighed, hvori de længe have staaet, at de fremtidig skulle svare ligesaa Meget i Tiende og Offer til den Præst, de sondre sig fra, at de fremdeles skulle have Uleilighed med at finde hverandre i en vid Omkreds, og at de endelig skulle gjøre alle de Beforsninger, der ere forbundne med at stæffe sig en Kirke eller Vedesal, saa forekommer det mig, at man kan sige om en saadan Menighed, hvad Apostlen Paulus sagde om Athenienserne: „Jeg seer, at I i alle Maader ere omhyggelige for Eders Gudsbjærkelse“; jeg troer endog saa, at man her kan sige dette med større Alvor, end Apostlen kunde sige det; det forekommer mig derfor klart, at en saadan Menighed ikke vil gaae ind paa at tage den første den bedste Præst, man vil byde den. Da der nu er Tale om, at den skal henvises til en Præst i selve Folkekirken, og den jo har sondret sig fra Folkekirken Præst, fordi den var misfornøiet med ham, er det kun lidet sandsynligt, at den vil søle sig tilfredsstillet, naar den skal slutte sig til en tjenstledig Præst. Det har